

Viime sodan seurauksista välittämättä, maailma on taas syöksymäisillään uuteen sotaan.

Maailman Rauha

PYÖREISSÄ luvuissa sanottuna siitä on kulunut yhdeksän ja puoli vuotta kun maailman sota päättyi, sota, mikä oli verisin ja julmin mitä historia tuntee. Siihen kietoutui koko sivistynyt maailma hävittämään kansakuntien rikkauksia ja tappamaan parhaimmat poikansa kapitalistien voiton himon tyydyttämiseksi. "Se taisteltiin kansakuntien turvallisuuden puolesta ja kukistettiin vaarallinen Saksa, mikä uhkasi maailman rauhaa." Tuliko maailma turvalliseksi tuolla verileikillä? Ei suinkaan! Eikä kapitalistienkaan voitonhimo tullut tyydytetyksi, vaan voittajamaiden kapitalistit alkoivat kilpailla saaliin jaolla; mihinkä voitettukin myöhemmin on kyennyt ottamaan osaa. Ja nyt on käynnissä mitä hirvein kilpailu maailman kaupamarkkinoista. Tämä voi johtaa maailman kansakunnat samanlaiseen tai vieläkin kauheampaan verileikkiin, ellei työväestö ole kykenevä sitä estämään.

MAAILMAN sodan päätyttyä porvaristo perusti "rauhankongressin" Geneveen Sveitsiin; mistä myöhemmin muodostui Kansainliitto: "pohtimaan kansakuntien hyvinvointia ja sovittamaan erimielisyydet rauhallisilla keinoilla." Onko tämä liitto siinä onnistunut? Se ei ole sitä koettanutkaan tehdä, vaan on heittänyt tuhkaa työväestön silmille ja siinä tehtävässä se on jonkunverran onnis-

tunutkin, siitä huolimatta vaikka työväestö sai kalliisti maksaa viime sodan kustannukset; porvariston niittäessä runsaan sadon. Ei työväestö vielääkään jaksa käsitellä minkäläinen vaara sitä taasen on uhkaamassa, jos porvaristo saa rauhassa vehkeillä omaksi eduksensa työväestön kustannuksella.

Porvaristo huutaa suu vaahdossa maailman rauhalliseksi tekemisestä ja samalla

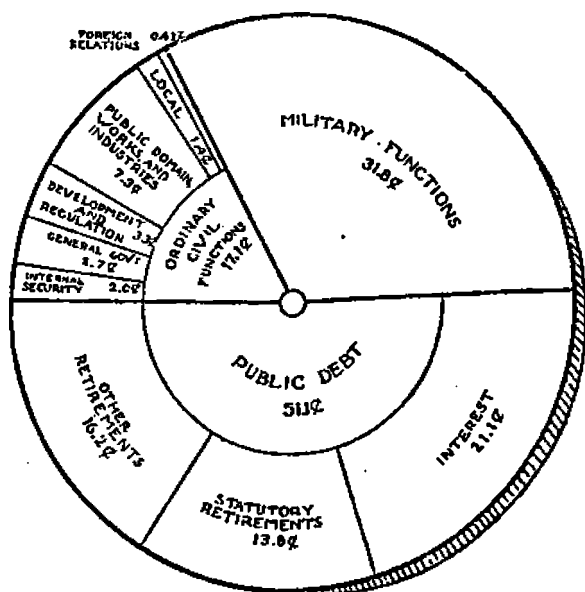
kertaa varustautuu kiireellisesti uuteen verileikkiin.

Tälläkertaa kulutetaan sotavarusteluihin vuosittain paljon enempi kuin kulutettiin ennen maailman sotaa. Samalla on myöskin miehiä enempi aseissa mitä oli ennen vuotta 1914. Nykyään on Euroopassa 20,000,000 hyvin opetettua miestä valmiina kapitalismin käytettäväksi, mitä ei ole vielä koskaan ennemmin maailman historiassa tunnettu. Miksikä Europa tarvitsee tuon hirveän summan sotamiehiä? Uskotko sinä lukija, että siellä tarvitaan tuo määrä miehiä yleisen järjestyksen ylläpitämiseen? Ei suinkaan! Ne tarvitaan valmiina mukavan tilaisuuden saadessa hyökkäämään toisiin maihin ryöstämään ja hävittämään ihmiskuntien omaisuuksia.

Ranska pitää maailman suurempaa seisovaa armeijaa. Toiset valtat katselevat sitä karsaasti ja koettavat varustautua saman arvoiseksi. Mikä milläkin alalla koettaa päästä vielä Ranskasta edelle, sillä pitäähän toisten olla jollakin alalla edellä, koska Ranskalla on suurempi armeija kuin naapureilla.

Englanti, mikä aina on ollut herra meillä, pelkää nyt Amerikan voittavan sen siellä ja siksi alkaa varustautumaan kiireellisesti myöskin ilmassa. Hallitus on julkaissut uuden ilmasuojelussuunnitelman, jonka mukaisesti tulee paljon uusia lentokoneita rakennettavaksi. Tämän suunnitelman mukaan, joka luonnollisesti pannaan pian käytäntöön, tulee rakennettavaksi kolme kokonaan uutta ilmalaivastoa (squadrons). Suunnitelma tultaneen toteuttamaan muutaman kuukauden kuluessa. Englanti pelkää Amerikkaa, että se menee edelle merivoimissa ja siksi koettaa varustautua ilmassakin, sillä huonommalle puolelle jäänti tarkoittaa alistetun asemaan joutumista. Näiden maiden eduilla on nyt jo jonkunverran ristiriitaa mikä voi johdattaa ne keskenään sotaan milloin hyvänsä.

Amerikka ei liioin aijo enään olla lapsipuolen asemassa, vaan koettaa parhaansa mukaan maailman rikkaimpana maana pysytellä raskaassa sarjassa. Siksi pä Amerikassa onkin päätetty taas rakentaa 71 uutta sotalaivaa pikaisesti ja sota-

Yllä oleva "dollari" osoittaa mihin Setä Samulin veroina saamat rahat joutuvat. Toinen puoli menee kansalliselvelkoihin, kolmas osa sotatarkoitukseen ja loppu menee varsinaisiin hallitustarkoituksiin.

Tämän lisäksi on huomattava että myöskin kansallisvelka on sodan seurauksena, joten lähes koko dollari joutuu sodan moolokin hyväksi.

sihteeri Wilbur kiiruhtaa kongressia myöntämään \$740,000,000 rahaston tuohon tarkoitukseen.

Mitäs tekee työväestö? Onko se unhoittanut viime sodan hirveät seuraukset kokonaan? Onko se taas valmis menemään kapitalistien käskystä teurastamaan työläistovereitaan, sekä tulemaan itse samalla teurastetuksi? Kapitalistiluokka ei ole unhoittanut niitä mahdollisuuksia mitä viimeinen sota tarjosi ja siksi se kiiruhtaa uuteen vieläkin kauheampaan ihmisteurastukseen sekä omaisuuksien hävittämiseen. Sille on oikeutettua kaikki mistä vaan on hyvät tulot!

On kai paikallaan palauttaa mieliimme mitä maailman sota maksoi? Käytämme tässä wisconsinilaisen kongressimiehen Victor Bergerin viime tammikuulla antamia tilastoja maailman sodan hinnasta veressä sekä rahassa.

"Maailman sota maksoi 30,000,000 ihmis henkeä ja \$400,000,000,000 omaisuudessa. Antaakseni jonkinlaisen käsityksen mitä tämä tarkoittaa, käytän seuraavaa vertaustapaa. Tällä summalla voitaisiin laittaa \$2,500 asunto ja siihen \$1,000 kalusto, sekä viisi eekkeriä maata, mi-

Amerika ei haaveile turhia, se uskoo sotaan ja rauhaan samalla kertaa.

kä maksaisi \$100 eekkeri, kaikille perheille Amerikassa, Canadassa, Australiassa, Englannissa, Walessissa, Irlannissa, Scotlannissa, Ranskassa, Belgiassa, Saksassa ja Venäjällä. Jällellä olisi vielä kylliksi rahaa laittaa jokaiseen 200,000 asukkaan kaupunkiin näissä maissa \$5,000,000 kirjasto, \$5,000,000 sairaala ja \$10,000,000 yliopisto. Jällelle jäisi vieläkin niin paljon rahaa, että asetettuna se 5 prosentin korolla lainaan, voitaisiin korolla jatkuvasti palkata 125,000 opettajaa \$1,000 vuosipalkalla, sekä samoin 125,000 sairaanhoitajaa samalla palkalla. Kaiken tämän jälestä meillä olisi vielä kylliksi siitä \$400,000,000,000 jällellä ostaaksemme vuoden 1914 arvon mukaan Ranska ja Belgia kaikkineen omaisuuksineen, tarkoittaen maatilat asuntoineen, tehtaat, kirkot, koulut, rautatiet, katuvaunut, sekä kaikki mikä oli arvokasta noissa kahdessa maassa vuonna 1914. Ranskan hallituksen antamien tilastojen mukaan Ranskan arvo oli silloin \$62,000,000,000 ja Belgian oman hallituksensa antamien tilastojen mukaan \$12,000,000,000.”

Työläistoverit! Eikö jo olisi meidänkin aika ruveta ajattelemaan tuota hirveätä omaisuuden tuhoamista ja sitä ihmisveren paljoutta, sekä niitä kärsimyksiä mitä työväestö on saanut kärsiä viimeisen maailman sodan aikana? Eikö jo ole kärsimystemme malja siinä määrin täyttynyt, että

osaisimme alkaa ajattelemaan keinoja mitenkä tuonlainen leikki olisi lopetettavissa ja estettävissä uusiintumasta, jota imperialismi kiireenkaupalla valmistaa.

Älä anna sen harhaluulon itseäsi nartata, että kapitalistit lopettavat sodat. Ei suinkaan he rupea omia tulolähteitään kuivaamaan. Päinvastoin he koettavat pitää ne mitä tuottavimmalla kannalla. Se jää työväestön tehtäväksi. Ja sen täytyy varustautua hyvin ennenkuin kykenee sen tekemään. Vain järjestymällä teollisuuskittain olemme kykenevät ne tyhjiksi tekemään, muuten emme voi tehdä mitään sen asian hyväksi.

Tosin työväen nimellä kulkee poliittisiakin puolueita, jotka puhuvat sotia vastaan, mutta mitä he tekevät silloin kun olisi toiminnan aika; jolloinka olisi todella toimittava? Meillä on vielä tuoreessa muistissa viimeisen sodan aika ja se mitenkä poliittiset ryhmät siihen suhtautuivat, niin tässä maassa kuin Europassakin. Ne olivat aina valmiina auttamaan porvaristoa missä vain se apua tarvitsi. Samoin vanhoilliset ammattiunionistit. Muistamme aivan hyvin minkälaisen lausunnon antoi A. F. of Labor järjestö virkailijoidensa kautta maan kapitalisteille, kun heidän ”renkinsä” Presidentti Wilson kysyi Samin mielipidettä sotakysymykseen, joka olikin ainoa henkilö keneltä presidentti kysyi apua ja pyysi kannatusta tuolle veriselle teolle. Presidentti tiesi sen tosiasian, että jos ei saada maan teollisuustyöväestöä tukemaan sotaa, niin siitä ei tule mitään, sillä teollisuustyöväki oli silloin kuten ainakin tärkein tekijä. Sodan aikana tuli tunnetuksi, että jokainen mies rintamalla tarvitsi viisi miestä tuotannossa apunaan ennenkuin rintamamies oli kykenevä teurastukseen.

I. W. W. oli ainoa järjestö tässä maassa mikä uskalsi vastustaa sotaa. Se pienestä jäsenluvustaan huolimatta oli isona hättänä maan kapitalisteille sotatuotannossa. I. W. W:n toimesta käytiin sodan aikana monta lakkoa, joissa loukattiin kokolailla tuntuvasti niitä tuotannon aloja, jotka olivat tärkeimpiä sodan ylläpitämiseksi. Siksipä se joutuikin hirveän vainon alaiseksi, kun uskalsi loukata kapitalistien

etuja silloin kun heillä oli kultaiset päivät käsillä. Siis varustautukaamme voimakkaammin vastustamaan sitä sotaa, mitä kapitalistit nyt suunnittelevat. Ei politiikoimalla, vaan järjestymällä teollisuksittain niin voimakkaasti, että silloin, kun he aikovat meitä alkaa teurastamaan, olemme kykenevät sanomaan: "emme teurasta

tovereitamme, emmekä liioin valmista niitä välineitä, joita aiotte käyttää naapurimme teurastamiseen." Silloin on heidän suuret sotalaivastonsa tehottomat. Olkoon siis tunnussanamme: "järjestymällä teollisuksittain me kykenemme lopettamaan ihmisteurastuksen!"

Hj. Aho.

Kalastus Ravintoaine Tuotantona

Kirj. Kalastaja

Yhdysvalloissa on 5,700 kalastuslaivaa.

Kalastuksessa työskentelee 192,000 työlläistä.

Vuotuinen kalastustuotteiden arvo on noin \$120,000,000.

Kannutettujen tuotteiden arvo, siihen luettuna ravut, oysterit y. m. sivutuotteet, Yhdysvaltain ja Alaskan kannuttimoilla on \$96,000,000.

Kalansiitoslaitoksilla haudotaan vuosittain noin viisi ja puoli miljoonaa kalanpoikasta.

Kalastustuotantoon kiinnitetyn pääoman arvo on yli \$200,000,000.

MUINAISLÖYTÖJÄ tutkimalla, varhaisilta ihmiskunnan lapsuuden ajoilta, on tiede onnistunut tuomaan päivänvaloon monta hämärää seikkaa esivanhempaimme elämästä. Tutkimalla heidän entisiä asuinpaikkoja on myöskin voitu määritellä minkälaisia ravintoaineita he ovat käyttäneet. Kaiken todennäköisyyden mukaan ovat kalat olleet varsin huomattavana tekijänä esi-isäimme ravintojärjestelmässä. Sillä jo raamatun ja ihmiskunnan historian lehdiltä löydämme paikkoja, joissa mainitaan kalastuksesta. Esimerkkejä siitä voisimme mainita kuinka paljon hyvänsä, mutta tarkoituksemme ei ole pohtia historian kertomuksia, vaan aikomus on käsitellä kalastusta sellaisenaan kun se nykyhetkellä, havaintojemme mukaan, ilmenee.

Kalastus jakautuu joki-, järvi- ja merikalastukseen

JOKIKALASTUSTA harjoitetaan maailman kaikilla ääriillä, joko suuremmissa tai pienemmässä määrässä, riippuen jokien suuruudesta sekä kalarikkaudesta kuin myöskin ihmis-asutuksien läheisyydestä. Arvonsa ja laatuunsa puolesta ovat kalat sangen erilaisia, riippuen aina siitä, missä maailman kolkalla ne ovat kasvaneet. Niinpä Volga-joesta Venäjällä, saadaan maailman arvokkainta kalaa "sampea" ja jossain määrin lohia, sekä muitakin kalalajia. Jota vastoin Columbia-joella, samoin kuin meille tunnetussa Oulu-joessakin kalastus keskittyy melkein yksinomaan lohien pyyntiin. Järvikalastuksessa ovat Amerikan suuret sisäjärvet ensimmäisellä sijalla tuotannollisessa suhteessa. Muita mainittavimpia järviä, joissa kalastusta harjoitetaan, ovat Baikal-järvi Siperiassa ja Euroopan suurin

sisäjärvi Laatokka Suomessa.

Merikalastus on kuitenkin eniten tuottavaa ja laajimmalle levinnyt kuin kumpikaan edellä mainituista. Sitä tapaa kaikkialla, missä vaan on tuota siunattua suolaista vettä. Norjan rannikoilla ja Lofotein saaristossa ovat maailman kuuluisimmat kalastuspaikat. Sinne saapuu kalastajalaivueet kaikista länsi-Europan maista sillin pyyntiin. Yhdysvalloissa ovat huomatuimmat kalavedet New Foundlandin matalikot Atlantin valtameressä, Alaskan rannikot ja Columbia-joen suu Tyynessä valtameressä.

Sen, miten hirvittävässä numeroissa lasketaan kalojen lukumäärä meressä, saamme tietää tarkastamalla tiedemiesten laskuja. He arvioivat meressä olevan noin kaksi ja puoli miljoonaa kalaa jokaisen neliömailin alalla. Pohjoisissa vesistöis-